

Dag Daniš: Nicholsonová hľadá dieru na trhu. Jednu už našla

- CZ24 News | 24. listopadu 2022

SLOVENSKO: V každej volebnej sezóne na Slovensku vznikajú nové strany. A im podobné telesá. Tentoraz jedno z nich ohlasuje europoslankyňa Lucia Ďuriš Nicholsonová. A robí to tak, ako to má v dobrom zvyku - ukážkovo arogantne.

Nicholsonová hneď po ohlásení projektu vysvetlila, že má vysoké ambície: nechce byť „ďalším politickým planktónom“, teda stranou so šiestimi percentami. Cieľom je dvojciferné číslo a účasť vo vláde.

Nechceme predbiehať, ale s Nicholsonovou by sa dalo súhlasiť, že asi neskončí ako planktón. Jej šance - a jej užitočnosť - sú podstatne nižšie. Takíto ľudia nestoja ani za krátky komentár, v tomto prípade sa však žiada výnimka. Lebo pri málokom vidíme taký kontrast medzi nadutými siláckymi rečami - a skromnými schopnosťami.

Europoslankyňa urobila chybu hneď v prvom kroku - precenila svoju váhovú kategóriu. A trochu si poplietla, čo sa okolo nej deje. Citujeme: „Nikdy som nemala líderské ambície, no okolnosti spôsobili, že ľudia sa začali sieťovať okolo mňa. Dôvodom je moje meno, ktoré má najväčší politický výtlak“.

Zvláštna sebareflexia. Lebo europoslankyňa nemá nič z toho: ani najväčší, ani politický, ani výtlak.

Nicholsonová nakreslila samu seba v nadživotnej veľkosti. Blahoželáme...

Asi vychádzala z toho, že zvykla mať vo voľbách druhý najvyšší počet preferenčných hlasov v SaS. Hneď za lídrom strany Sulíkom. Získala 65 tisíc krúžkov.

Čo to reálne znamená? Dokopy nič.

Dvojky v strane majú takmer vždy vysoký počet preferenčných hlasov. Čiastočne ich ťahá líder. A čiastočne ich ťahá to, že sa v strane hrajú na alternatívu. Takto to bolo s „dvojkami v strane“ v HZDS, v Smere, v SDKÚ, v KDH. A nakoniec aj v SaS.

Kým si „dvojka“ alebo rebel strany drží svoju pozíciu vedľa lídra (alebo oproti nemu), funguje to. Keď zo strany vyletí, spravidla sa zmenší. Zažil to Lipšic, zažil to Procházka, zažili to Mihál, Galko a zástup ďalších. Výnimkami z pravidiel sú len tí najsilnejší, ktorí sa presadia ako lídri veľkej strany (Fico, Dzurinda, Pellegrini).

A to asi nebude Nicholsonovej prípad. Predsa len, počtom krúžkov nepatrila k top elite. Skončila ďaleko za prvou desiatkou. Teda kdesi v šedej zóne. Výrazne viac preferenčných hlasov mala dokonca aj Remišová ako dvojka Za ľudí.

Europoslankyňa si trochu doplietla aj to, že sa okolo nej údajne „sietujú ľudia“. Keď sa jej novinári pýtali na konkrétne silné mená, priznala, že nemá nijaké. Spomenula len to, že hovorí s Mackom, Mihálom, Klusom... Pričom ani jeden z nich nie je istý.

V skutočnosti je to s tými sieťami presne opačne. Odkedy urazená Nicholsonová odišla z SaS, je z nej politický tulák. Čaká na príležitosť. Prvú videla v projekte Dzurindu, Mikloša a Korčoka. Nevydalo. Bol iba virtuálny. Potom sa o svojej budúcnosti rozprávala s progresívcami. Výsledok: neozvali sa jej.

Najnovšie sa zviezla o pár poschodí nižšie. A testuje vyradené modely z politickej pivnice.

Tolko k sieťovaniu okolo europoslankyne.

Pokiaľ ide o politický obsah prípadnej novej strany, pri ňom Nicholsonová predviedla pozoruhodné pokusy o politický marketing. Progresívna poslankyňa európskeho parlamentu so silne elitárskym sebavnímaním sa chce zamerať na vidieckeho a konzervatívneho voliča (presnejšie, aby sme použili jej slovník, prihovára sa „rurálnemu voličovi“).

Ako na tento politologický nezmysel prišla, ostáva záhadou. Najpravdepodobnejšie vysvetlenie je, že len hľadala priestor na trhu. A hneď ho aj zavetrila. Progresívna strana s dvojcifernou podporou konzervatívcov z vidieka – to tu ešte v ponuke nebolo. A už vôbec nie v réžii niekoho, kto má napriek megalomanským rečiam za sebou celkom neviditeľnú politickú stopu. Vyplnenú akurát tak odriekaním progresívnych fráz zo šlabikárov europarlamentu. A pózovaním v strede „hlavného prúdu“.

Na záver by sa zišlo prejsť od insitných úvah, ktorými sa prezentuje europoslankyňa, bližšie k realite. Za „novým projektom“ tentoraz nie je dopyt časti verejnosti či médií (ako sme to videli pred voľbami 2020). Je za ním len holý fakt, že Nicholsonová nechce byť bývalá europoslankyňa. Preto si kreslí novú stranu, sieťovanú okolo jej údajne veľkého mena.

Na týchto zúfalých projektoch je zábavné, že občas vychádzajú. Dokonca aj vtedy, keď sú len na papieri. Kto chodí od domu k domu s otázkou, či sa pre neho nenájde voľné miesto na volebnej kandidátke, spravidla skončí tak, ako Nicholsonová po pohovore s Progresívnym Slovenskom. Kto sa zahrá na zakladateľa novej strany, tomu sa možno ozvú ďalší veteráni v zálohe. Aby skúsili spojiť, ehm, „sily“. V obehu je takýchto vlastníkov projektov dosť. Od Tomáša Druckera (Dobrá voľba) cez Miroslava Kollára (Spolu) po Jozefa Mihála.

Téza z titulku komentára sa naozaj úspešne naplňa. Dier je tu dosť. Europoslankyni sa zatiaľ ponúka tá s názvom ODS – Občianski demokrati Slovenska. Vedie ju (vraj) Pavel Macko.

Macko je muž, ktorý dnes pozoruje politický planktón zdola.

AUTOR: Dag Daniš

ZDROJ: standard.sk